

Lovforslaget er endnu et eksempel på den statsliggørelse, som regeringen ønsker af sundhedsvæsenet. Lovforslaget vil sikre sundhedsministeren store muligheder for at gribe ind over for apotekerne.

Ifølge lovforslaget får myndighederne mulighed for at nedlægge apoteker mod apotekernes vilje som led i gennemførelsen af såkaldt nødvendige strukturtilpasninger. Det fremgår af bemærkningerne, at det dog er en forudsætning, at apotekerne kan tilbydes bevilling til et andet apotek inden for samme geografiske område. Det fremgår endvidere, at der ikke kan opstilles krav om, at det nye apotek, apotekeren får tilbudt, skal være lige så stort, lige så rentabelt og lignende som det, der blev nedlagt. Det nævnes, at dette som regel vil være tilfældet, da det typisk vil være små urentable apoteker, der nedlægges. Her er altså tale om en situation, som er identisk med ekspropriation, idet der ikke kan opstilles krav om, at det nye apotek, der tilbydes, skal være lige så stort og lige så rentabelt som det, der nedlægges. Således er det usikkert for apotekeren, hvorvidt de midler, der er investeret i det nedlagte apotek, forrentes.

Lovforslaget fastslår, at apotekerne har pligt til at modtage de medicinrester og ubrugte lægemiddelpakninger, forbrugeren indleverer på apoteket. Det er et rigtigt princip, at apotekerne modtager medicinrester og ubrugte lægemiddelpakninger. Imidlertid synes det overflødig at lovgive herom. Det havde formentlig været muligt at opnå et tilsvarende resultat gennem selvregulering og frivillige aftaler.

Mindretallet bemærker, at det er positivt, at lovforslaget lægger op til en liberalisering af den ekstravirksomhed, apotekerne kan drive ud over deres lovmæssige forpligtelser.

Lovforslaget indeholder også et par enkelte andre positive elementer. Når vi nu skal have et statsmonopoliseret apoteksvæsen, er det vigtigt, at apoteker ikke har ejerinteresser i lægemiddelvirksomhed.

Mindretallet tilslutter sig, at aldersgrænsen for tildeling af apotekerbevilling ophæves. Denne aldersgrænse er, som det nævnes i lovforslagets bemærkninger, overflødig og formynderisk.

Mindretallet er enig i, at det er meningsløst at forsøge at lovgive om den servicevirksomhed, apotekerne kan varetage. Det er rigtigt,

som det er beskrevet i bemærkningerne, at der er tale om et meget dynamisk område.

Imidlertid gælder en lignende form for dynamik for de øvrige aspekter vedrørende apotekervirksomheder. Det er netop en af grundene til, at sundhedsministerens bestræbelser på detaljstyring vil vise sig at blive meget vanskelige. Offentlige myndigheder kan ikke kopiere den dynamik, der findes i et frit marked. Indgrebene lægger op til en regulering, der rækker langt ud over, hvad der kan begrundes i forsyningssikkerhed og ensartede priser.

Hvis apotekerområdet skal fungere tilfredsstillende, må der gennemgribende liberaliseringer til, hvilket lovforslaget ikke lægger op til.

Ændringsforslag

Af *sundhedsministeren*, tiltrådt af et flertal (S, FP, CD, RV og KRF):

Til § 1

1) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 4, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Apoteksfilialer kan, såfremt sygehusejeren samtykker heri, med sundhedsministerens tiladelse oprettes på sygehuse og institutioner, der er omfattet af sygehuslovens § 3, med henblik på sygehusets eller institutionens forsyning med lægemidler og andre varer.«

Af *sundhedsministeren*, tiltrådt af et flertal (S, SF, CD, RV og KRF):

2) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»02. § 9, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om dyrlægers adgang til at udlevere lægemidler, der er lovligt indkøbt i en af de øvrige stater, som har ratificeret eller tiltrådt Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, til brug for dyr, de pågældende dyrlæger har i behandling her i landet.«

Af *sundhedsministeren*, tiltrådt af et flertal (S, SF, FP, CD, RV og KRF):

3) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

»03. § 15, stk. 2, nr. 1, affattes således:

»1) har dansk indfødsret eller er statsborger i en stat, som har ratificeret eller tiltrådt Af-